

Udgaar i Allinge-Sandvig,
Tejn, Ølsker, Rutsker, Rø,
Klemensker og Hasle

Ansvarhavende Udgiver:
Otto Gornitzka, Telef. 74
Gornitzka's Tryk, Allinge

Nr. 515 Alm. Annoncer 10 Øre pr mm eller Gang 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 7. Januar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1938

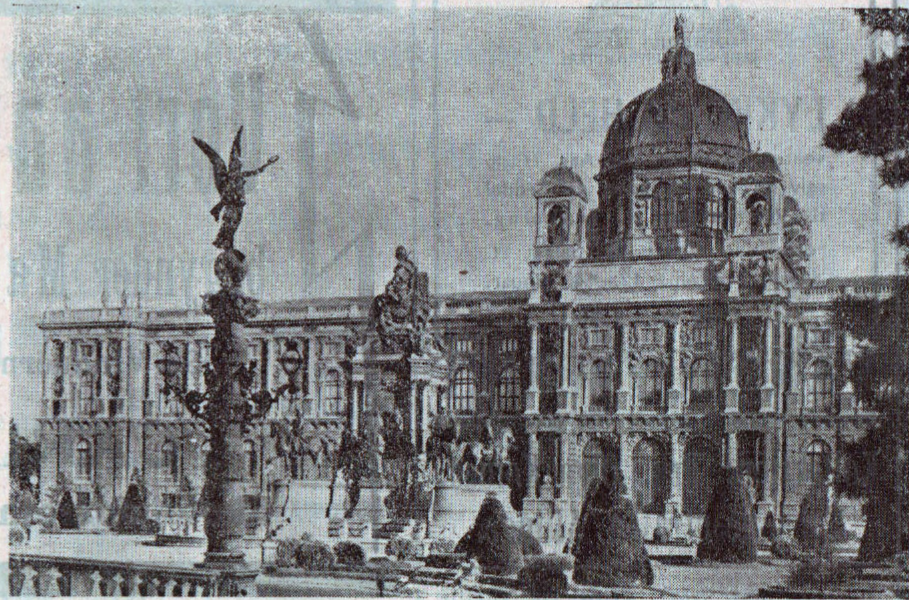
Julegaven.

—0—

Min gode Ven Madsen havde en Antikvarhandel i København. Det vil altsaa sige, at han handlede med antikke Kunstgenstande, brugte Bøger, Malerier o. s. v., og det egnede Madsen sig godt til, for der var Fidus i ham. „Verden vil bedrages“, var hans Valgsprog, og han gjorde, hvad han kunde, for at det skulde gaa i Opfyldelse. Madsen havde Sporsans som en Politihund, — han snusede alle Steder op, hvor der kunde købes billigt, og var det først kommet i hans Besiddelse, steg det ganske fantastisk i Værdi. Butikken var lille og beskeden, nærmest et Hul, og det var uforstaaeligt, at han kunde sælge noget, men det gik strygende, takket være Madsens Handelstalant, og saa fordi „Verden vil bedrages“. Naar en Ting først var havnet i Madsens Butik, var det et Raritet, og en Raritet koster Penge, og det var det, Madsen var ude efter. De tre smaa Vinduer var fyldt med sjældne Ting. En Kobberdel der havde tilhørt en Greve fra Fyn, — en Lysekrone, der havde hængt paa Amalienborg; Frederik den Ottendes Hverdags-Lommeuhr, og en Terrin, der havde tilhørt Glückstad. Ja, det var fine Ting, som var købt paa Auktion efter en afdød Træskomager, men det kunde ikke lugtes. Jeg skulde imidlertid aldrig afsløre Madsen, saafremt han havde nøjes med at plukke velhavende københavnske Samlere, men da han „klippede“ min egen snustornultige Broder, syntes jeg det kunde være nok. At han kunde nænne det overfor en Landsmand, forstaaer jeg ikke. Madsen var født i Tjørneby, men det havde altsaa ikke været noget Plus. Men tilbage til Historien. En Dag jeg kom slentrende forbi Madsens „Firma“, stod selve Direktøren paa Trappen. Jeg skriver Direktør, for det opgav han som Stilling, naar han om Sommeren holdt Ferie i Snogebæk. Naa, Direktøren inviterede indenfor, og saa slog vi en Sludder, for var der noget, Madsen kunde, saa var det at sludre. Han var en Gram-mofonplade uden Ende, men det skal ikke lægges ham til Last. Madsen fortalte og jeg hørte efter. Nu giver jeg Madsen Ordet, saa han kan fortælle, hvorledes man kan tjene Penge: Forleden var jeg oppe hos en Grosserer, som handler med Porcelæn eller paa Hjemmesproget „Skraejl“, og der fik jeg Øje paa nogle Pebermænd af engelsk Oprindelse. Jeg spurgte, hvad de kostede, og da de var usælgelige, fik jeg hele Stadsen for 50 Øre Stykket. Jeg sætter saa en af de smaa Figurer, jeg købte 20, ud i Vinduet med Pris 25 Kroner. Allerede den første

Dag stod der en ældre pæn Mand uden for Vinduet og betragtede Figuren. Han kom ind, og det var Pebermanden han var interesseret i. Jeg fortalte, at en engelsk Kunstner havde fremstillet 50 Stykker, som var spredt hos Kunst-samlere over hele Verden, men at der visnok fandtes nogle faa Eksemplarer her i Danmark. Manden købte den udstillede og bad mig indtrængende forsøge at skaffe en til. Jeg mente, det vilde blive meget vanskeligt, men lovede at forsøge. Da jeg syntes, der var gaaet passende lang Tid, fik han Nummer to formedelst 30 Kroner. Med fjorten Dages Mellemrum stillede jeg en Figur ud, og nu er de alle solgt paa nær to. Der er for Resten en Bornholmer, der har bestilt den ene, men jeg kendte ham ikke, og han ikke mig — heldigvis. Jeg forlod smarte Madsen fra Tjørneby og skænkede ham ikke nogen Tanke før Juleaften, og Aarsagen skal vi nu høre. Jeg skulde tilbringe Juleaften hos min Broder, og tungt belæst med Julegaver indfandt jeg mig Maden var dejlig. Bornholmsk And, og hvad dertil hører; Klejner og Julegodt en gros.

Fra Artikelserien „Paa Fodtur gennem Europa“.

Wien. Kunsthistorisk Museum.

Hjemmets Festdage.

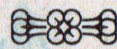
—0—

Til Hjemmets Festdage hører Familiemedlemmernes Aarsdage — Fødselsdage — som vi siger. Forældre gør sig vist ikke altid klart, hvor meget saadan en Fødselsdag betyder i Barnets Liv, og hvor længe og uudsletteligt Mindet derom kan leve. I lange Tider kan Børnene glæde sig til deres egen Fødselsdag, og al den Herlighed, der da skal aabenbare sig. Og Forældre gør vel i ikke at skuffe dem ved at gaa for let hen over den „Begivenhed“, det virkelig er for et Barn at holde Fødselsdag. Ogsaa Forældrenes Fødselsdage ser Børnene hen til med Forventning. Der sker nemlig noget paa saadanne Dage, og Børn elsker, at der sker noget.

Og saa kom det store Øjeblik; — Uddelingen af Julegaver. Jeg fik en mægtig Pakke. Straks troede jeg, det var en mindre Fordvogn, men det var den for tung til. Jeg pakkede ud; Papir og atter Papir, — til Slut en lille Pakke indeholdende en fast Genstand. Jeg løste forsigtig Knuden, og hvad afslørede Julepapiret?: — en af Madsens Pebermænd.

Min Broder, der vidste, at jeg samlede paa Platter fra 50 Øre og opefter, havde rigtig villet glæde mig med den sjældne og dyre Figur, og jeg fik snart Bugt med min Skuffelse. Jeg tog den lille Figur hen til Lyset, for at alle kunde se den, og selvfølgelig lovpriste jeg den, for min Broder maatte intet vide. Det var lutter Idyl. Den første søgne Dag indfandt jeg mig i Madsens Butik, og Madsen udbetalte mig, med sit mest fiffige Smil, 24,25 Kr. Indkøb 50 Øre plus Fortjeneste 25 Øre. „Verden vil bedrages“, sagde Madsen, og jeg svarede: — „77 — 148 og 498“.

Ø. i Østbornholm.

„Til Lykke! — Nu er du jo snart en stor Dreng“, siger Far. „Til Lykke“, svarer Per alvorligt og lidt genert og ser paa Far. Hvor er det pudsigt, at Smaabørn næsten altid siger til Lykke, naar man lykønsker dem.

„Kan du give Per Gaven, Søster?“ Og lille Søster rækker modstræbende Pakken hen til Per, som igen faar travlt med at flaa Papir af.

„Nej dog! — Et Par Seler! — Nu bliver det snart for galt!“

En lille Dreng, der aldrig har haft Seler før, men har maattet nøjes med Knapper i Livsstykket og Knapper i Bukserne, ser paa et Par Seler med en grænseløs Beundring og Begærlighed at det ikke er til at staa for. Far og Mor smiler til hinanden ved Synet af Barnets Glæde.

„Nu maa du op, lille Per, ellers bliver vi aldrig færdige“, siger Mor. — Og lille Per aser og maser med de nye Seler for at lære det rigtige Sving med at tage dem paa. Og den fine Overalls maa ogsaa prøves og kan absolut ikke undværes ved Morgenbordet, hvor Per straalere i al sin Herlighed.

Om Eftermiddagen sker der igen noget meget vigtigt. Da kommer nemlig Kammeraterne til Chokolade. Og Per er glad og rolig, da han ser, at Mor ikke har glemt Lagkagen til Festbordet. Han vil saa nødigt, at Traktementet skal være ringere, end han faar hos Kammeraterne til deres Fødselsdage.

Dette Punkt er meget vigtigt for alle Børn — endogsaa for ret store Børn. De ønsker inderligt, at Hjemmet ikke skal vise nogen Underlegenhed med Hensyn til Traktementet. Og til en vis Grad skal dette Ønske respekteres.

Eiter Chokoladen gaar det løs med Legen, og allerbedst er det, om Far eller Mor kan være med i den.

Maaske er Mor dygtig trætt, naar man naar Aften og i sit stille Sind tænker, at det er godt det er overstaet.

Men lille Per er et lyst og rigt Barneminde rigere, og det vil have Betydning for ham længe efter, at Overalls og Seler er gaaet al Kødets Gang og desuden ikke længer staaer for ham som særlig enestaaende og attraværdige Ting.

Og den noget undseelige Glæde, Børn kan vise, naar de paa Fars eller Mors Fødselsdagsmorgen kommer med en lille ubetydelig Gave, som de har „sparet sammen til“ — eller maaske selv har lavet —, den maa Forældre imødekomme og være taknemmelige for og prøve paa at give Dagen noget af den Glans, som Børnene i deres Fantasi har haabet paa, den skulde faa.

Dette, at kunne skabe Højtid og Festlighed i Hjemmets Verden,

Nr. 34. Følg med:

Primærkesamlere
drikker **Lotus The.**
Hvorfor?
Køb en Pakke hos
P. C. HOLM, Allinge.

en gros M. & V. Salomonsen

det er noget, Forældre ikke maa forsømme.

Naar Børnene kommer ud i Verden, vil de ofte tænke tilbage til disse Festdage med Glæde og Tak og føle det som en Rigdom i Mindet.

Og de vil lære at forstaa, at ogsaa gennem dette har Forældrene givet dem af deres Kærligheds Forraad.

Sigbrit Aas

Nytaarsnat.

Saa levende det føles,
at Tiden gaar og gaar —
det gamle Aar udrinder,
et nyt for Døren staaer.

Til kun at handle rigtigt
fra nu til det er endt —
hvormange gode Viljer
er ej for dette spændt?

Men ser de sig tilbage,
som selv sig viljespandt,
hvad lærte dem da Aaret,
som for et nyt forsvandt?

Gud styrk den gode Vilje,
der spirer i et Sind,
naar under Himlens Stjerner,
det nye Aar gaar ind.

Arne Pedersen

Det tabte Paradis.

Fra Vinduerne i Værtshuset paa Gadehjørnet faldt der et skarpt Lys udover den mørke Stenbro.

Det var Aften, og Guelin, en midaldrende Smed, kom just gaende. Han saa med Velbehag paa Døren, der førte ind til Skænkestuen, men i dette Velbehag blandede der sig lidt Samvittighedsnag. For første Gang efter sin Kones Død var Guelin gaaet hen paa Beværtningen.

Hans Ægteskab havde været i femten Aar, og i al den Tid havde Beværtningen været det eneste, som forstyrrede Freden mellem Mand og Kone. Her var der et Hul i deres ægteskabelige Lykke, et Hul, der let kunde vokse til en Faldgrube.

Guelins Kone hed Louise, og hun havde fuldstændigt Herredømme over sin Mands bedre Følelser, naar lige undtages Beværtningen; men her havde Guelin forskandset sig bag uindtagelige Fæstningsværker. Her havde hans Selvstændighedstrang endelig fundet et Sted, hvortil den kunde hvile sit Hoved. Alligevel

kan man ikke sige, at Guelin misbrugte sine Rettigheder.

Han kom nemlig kun en Gang om Ugen paa Beværtningen, og det var Lørdag Aften, naar Værkstedet havde lukket, men naar han først var kommet dér, saa blev han siddende til langt ud paa Aftenen og trakterede sine Kammerater. Disse Udgifter gik ud over Husholdningspengene, og hver Lørdag Aften sad Louise og ventede paa sin Mand, skønt det var langt over Spisetid.

Men hver Lørdag Aften, naar Klokkeren var blevet ni, rejste Louise sig fra sin Stol, tog sin lille Pige paa Armen og begav sig hen til Værtshuset. Svirebrødrene kendte hende allesammen, og de var altid høflige imod hende, for Guelin var en stor og kraftig Mand, og han havde en vis Tilbøjelighed til at optræde som sin Kones Skytsengel, dersom nogen kom hende for nær.

Saasart Louise var kommet indenfor Døren og havde faaet Øje paa sin Mand, gik hun hen til ham og bad ham venligt og høfligt om at tænke paa, at Klokkeren var ni, og at hans Børn længtes efter Aftensmaden. Louise følte sig forpligtet til at være høflig mod sin Mand, naar der var fremmede til Stede.

Naar Guelin saa bad hende om at slaa sig til Ro et Øjeblik og tage sig et lille Glas, saa hændte det undertiden, at hun satte sig ned sammen med de andre, men som oftest blev hun staaende uden at give en Lyd fra sig — og stiv som et Brædt, hvorpaa der er malet en Advarsel mod Uforsigtighed. Hendes Øjne var strengt bebrejdende, medens hun stod med sin lille Pige paa Armen, og Barnets Øjne blev lige saa store og lige saa bebrejdende som Moderens.

Saa var det forbi med Guelins Fornøjelse. Han havde en Fornemmelse, som om Lyset i Skænkestuen var gaaet ud og Kammeraterne faldet i Søvn. Hvad var der blevet af de fyldte Glas, af de muntre Sange — og af de interessante politiske Forhandlinger. Og saaledes endte det da altid med, at Guelin rejste sig, betalte og gik sin Vej sammen med Konen og Barnet.

Paa Hjemvejen plejede Guelin altid at gaa og lave lidt Sjøv med Barnet, for at det kunde trøste Moderen. Men baade Barnet og Moderen holdt sig stive og stramme.

Det var disse Minder, som havde faaet Guelin til at staa stille udenfor Skænkestuen, inden han — for første Gang efter sin Kones Død — vovede sig ind i Skænkestuen. Men da han først var kommet indenfor saa druknede Bekymringerne i Kammeraternes Gen-synsglæde.

Saa sad han foran Glasset og fortalte om alle Detaillerne ved hans Hustrus Sygdom: Heldigvis stod han ikke alene i Verden, for han havde en lille Pige paa tolv Aar, som havde sagt til ham, at hun nok skulde sørge for Husholdningen og være det samme for ham, som hendes Moder havde været.

— Nu kan du da endelig drikke hvad du har Lyst til, uden at der kan komme een og ødelægge det hele for dig, sagde een af Kammeraterne.

Men denne Bemærkning fandt de andre temmelig usmagelig, og Guelin var nær blevet vred, saa meget mere som han jo syntes, at paa Bunden havde Manden Ret. Det var imidlertid snart glemt, og Guelin trakterede til langt ud paa Aftenen. Men da

Klokkeren er ni, hører han en lille Barnestemme:

— Klokkeren er mange Far, nu kommer du vel hjem?

Det var jo Louises Stemme. Guelin fo'r op — han ventede at se sin Kone staa lyslevende for sig, bærende paa Ujnen med de store forvaagede Øjne. Det var imidlertid Amelie, hans lille tolv Aars Pige, der var kommet for at gøre sin Pligt som Moderens Stedfortræder.

— Sæt dig ned, sagde Guelin, som han plejede at sige til Moderen, men Amelie blev staaende, hun vilde slaa et Dommedagsslag. Da nu Kammeraterne begyndte at blive lidt for paagaende, og da den lille Pige begyndte at blive ængstelig, saa forstod Guelin, at det var paa Tide at komme derfra.

Paa Hjemvejen spurgte han Amelie, om hun havde i Sinde at komme hver Lørdag Aften, og hertil svarede hun, at det vilde hun ikke haabe, hun blev nødt til, for det var virkelig ikke et Sted, der passede sig for hende.

Og hermed var Guelins Modstandskraft brudt. Han vendte sig om og saa tilbage paa sit tabte Paradis, som en Barnestemme havde frarøvet ham for bestandig.

Frelsens Hær, Allinge.

Oberst Gravslund fra København leder Mødet Mandag d. 10. ds. Kl. 20 i Lokalet. Alle indbydes.

Varelotteriet

Spillerne i Fru Valdemar Jørgensens Kollektion bedes forny deres Lodsedler hos mig, da jeg paa Grund af hendes Sygdom har faaet overdraget hendes Kollektion.

Sidste Fornøysedag Mandag den 10. Januar. Ledige Lodsedler sælges til Fornøysesprisen — 360 Øre.

J. B. Larsen.

Udsalget

begynder **Lørdag** den 8. Jan. **Masser af Sko.**
Lave Priser.
Skotøjs-Centralen.

TAK

for venlig Opmærksomhed ved vort Bryllup.
Magda og Harald Stange.

Allinge-Sandvig Sygekasse.

Kontingentet for Aaret 1937 maa indbetales inden den 16. Januar 1938, hvis Opførelse til bidragydende Medlem uden Ret til Sygehjælp skal undgaaes.

Bestyrelsen.

BIOGRAFEN

Fredag & Søndag Kl. 20
Harold Lloyd

i den store Lattersucces

MÆLKEVEJEN.

En uafbrudt Række af fantastisk morsomme Situationer.
Ekstra **Skipper Skræk.**

Landmanden maa huske

at Bestillinger over **Kløver-, Græs- & Røfirs** samt alle Sorter **Kunstmødding** til Foraaret 1938 gerne skal ordnes og indsendes i de første Dage.
Send Bestilling til

Nordlandets Handelshus

Fra Uge til Uge.

— 0 —

Sygekassen beder os meddele, at hvis et Medlem overføres til bidragydende Medlem (uden Ret til Sygehjælp) og atter skal tilbageføres som nydende Medlem, hængaar der en Ventetid af et halvt Aar. Betal derfor i egen Interesse Kontingentet til den fastsatte Tid.

Sygemelding til Dagpenge beregnes kun fra den Dag Meldingen sker til Kassens Kontor.

Udskrivning fra Hospital og Raskmelding maa meddeles senest Dagen efter.

Denne Uges Familie-Journal

Afrikaforskeren Attil Gatti har sendt sit andet Rejsebrev fra Kongo — Kæmpenegrer og Kærlighed i Ruanda — samt Billeder af disse fantastisk høje Mennesker, som menes at være Efterkommere af Ægyptens Faraoner. Ugens Sport causeres af Ronald. Noveller og Romaner er der som sædvanlig ingen Mangel af, og Dybtrykstil-læget bliver stadig mere aktuelt. Desuden er der en Mængde lettere Underholdningsstof.

Biografen

møder i denne Uge med Harold Lloyd i Mælkevejen, en udmærket Filmsfarce fuld af Humør og grinagtige Indfald. Man gennemrystes af Latter over de barokke Paa-fund og det forrygende Tempo, saa man ikke faar Tid til at lede efter Mening eller Logik.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup.

Alfred Bendtsen og Hustru,
Sandkaas.

Hasle Kalkværk

Brændt Kalk
Læsket Kalk
Cementsten

Tlf. Hasle 27

Mergel til Salg.

Kofoed, Tlf. Sandvig 6.

LYKKE OG HELD —

venter De af det nye Aar. Hjælp selv til ved at købe en Seddel til Varelotteriets 4. Trækning. Fornøysen slutter 10., Salget 11. Januar, Trækning 12.—14. Januar.
Pris Kr. 3.60.

VARELOTTERIET

Kollektion: Frk. Olga Kofoed,
Telefoncentralen Allinge.

Fikse Sko, gode og varme Hjemmesko, Overtræksko og Støvler samt Galocher.

Træskomager L. Larsen

Forlovelsesringe

Stort Udvalg
i moderne glatte
og cicelerede
Ringe

Allinge Ur- og
Guldmedeforretning

CONRAD HANSEN
Havnegade — Allinge — Telefon 140

AARLIGT UDSALG

begynder Lørdag den 8. Januar

i

ALLINGE MESSE

En Mængde Rester er fremlagt
til halv Pris og derunder!

Et Parti halvuldne Strømper pr. Par Kr. **1,00**
Manchetskjorter Stk. **2,00**
Poloskjorter — **1,50**
Frakker i smaa Størrelser . . . —fra **15,00**

20 pCt. Rabat paa alle nye Kjoler og Frakker

10 pCt. paa alle andre Varer undtagen Uldgarn

De nye Overfrakker og Stortrøjer

er nu hjemkommet, baade i blaa og Kulørte,
i moderne og gode Kvaliteter.

Alle mine færdigsyede Klædninger udsælges til billige Priser, da jeg ikke vil føre det mere, da Moderne skifter saa ofte. Ekstra Benklæder, Arbejdstøj, Hatte og Huer og alt, hvad der henhører til Herre-ekvipering føres i bedste Kvaliteter. — Kjøletøj, Bomuldstøj samt alt hvad der henhører til en velassorteret Manufakturhandel. Uldtæpper, Trikotage og Garn er, hvad enhver ved, det bedste og billigste hos

Jens Hansen Tlf. 29.

Strikkede Klude og Uld
købes til højeste Pris. — Leverandør til Landbrugslotteriet

Vort aarlige Udsalg

begynder Mandag den 10. Januar

Se Vinduerne — Bemærk Priserne

CARL LARSEN

Skotøjsforretningen, Vesterg. Allinge

Drenge-Konfektion!

Kulørte Habitter med Plusfourbenklæder.
Matros habitter med lange Benklæder, alle Størrelser.
Overfrakker i alle Størrelser.
Plusfour med Foer, mindste Størrelse 365 Øre.
Prima Plusfour med Foer, Urlomme og Lynlaas.
Kulørte Habitter med Ridebenklæder, nedsat Pris 15,00
Se Vinduerne paa Lindeplads.

Nordlandets Handelshus

En god Antenne

er den halve Radio-lad os derfor opsætte Dem en ny Antenne eller reparere den gamle. — Brugte Apparater ombygges og repareres billigt. — Batterier og Reservedele til Radio leveres altid omgaaende. Alle Reparationer kun mod Kontant.

Cykle- og Radioimportøren, Allinge

ved H. Jørgensen — Østergade 38 — Telefon Allinge 156

Cykle- og Grammofon-Reparationer udføres omgaaende pr. Kontant.

Magasin
du Nord

LØRDAG DEN 8. *begynder det* **AARLIGE UDSALG** *med de mange billige Priser!*

Da det vilde være uoverkommelig at fremhæve alle de mange fordelagtige Tilbud, der vil blive givet Dem, vil vi her kun fremhæve nogle af disse, og ellers anbefale Dem ved Selvsyn at overbevise Dem om, at De hos Fritz Reusch kan købe **GODE VARER TIL FORDELAGTIGE PRISER**

Damekonfektion

3 Serier Damefrakker vil blive solgt uden Hensyn t. tidl. Pris 48.50, 38.50	24 ⁵⁰
8 svære Vinterswagger	45 - 38 - 32 ⁰⁰
Imprægnerede Frakker	24 ⁵⁰
Sommerfrakker 2 Serier	22 ⁵⁰ 18 ⁵⁰
Lette Regnfrakker Alle Størrelser — udsælges for	6 ⁷⁵
Gummifrakker	15 pCt. Rabat
Uldne Pjækkerter	15 ⁸⁵ 9 ⁸⁵

Paa alle FRAKKER, der i Forvejen ikke er nedsat gives under Udsalget 10 pCt. Rabat.

Hvidevarer

Haandklædedrejl prima halvlinnet pr. m	114	110
Viskestykkedrejl pr. m	0 ⁷⁶	
Viskestykkedrejl svær halvlinnet pr. m	118	0 ⁹⁸
Medium pr. m	0 ⁵⁶	0 ⁴⁸
Stout ubleget 56 cm bredt		0 ⁴⁶
Skjorte-Stout ubleget 70 cm	0 ⁶⁸	0 ⁶⁶
Skjorte-Stout kipret 70 cm bredt		0 ⁷⁸
Skjorte-Stout svær kipret		0 ⁸⁶
Lagen-Stout 125 cm bredt	118	0 ⁹⁸
Lagen-Stout prima svær 130 cm br.		134
Bikube-Stout 135 cm br. før 2.85		2 ¹⁰
Færdige Viskestykker	112	0 ⁵⁸
Færdige Haandklæder af prima Bygkornsdrejl	128	106
do. i lettere Kvaliteter		0 ⁶²
Færdige Lagener	2 ⁹⁵	2 ⁶⁵
Færdige Hovedpuder	116	0 ⁹⁵
Frotté-Haandklæder pr. svære	144	124
do. hvide		148
do. kulørte	0 ⁹⁴	0 ⁶⁸
Bomuldstøj pr. m	0 ⁷⁸	0 ⁶⁸
Kulørt Dynebetræk pr. m	126	118 0 ⁹⁸

Kjoler

6 halvulde Trico-Kjoler Nr. 42-44	9 ⁸⁵	46-48	10 ⁸⁵
4 Serier gode helulde Kjoler uden Hensyn til tidligere Pris:	20 ⁵⁰	16 ⁵⁰	14 ⁵⁰ - 12 ⁵⁰
12 Fruekjoler prima helulde St. 46-48	22 ⁵⁰	20 ⁵⁰	
Sorte uldne Kjoler	22 ⁵⁰	18 ⁵⁰	16 ⁵⁰
do. Nr. 46-48	24 ⁵⁰	22 ⁵⁰	
Nederdele svære uldne	7 ⁸⁵	6 ⁸⁴	

Paa alle ikke nedsatte KJOLER gives 10 pCt.

Kjoletoj

3 Serier prima heluldent Kjoletoj sort, blaat, brunt, rust og grønt — pr. m	4 ⁸⁵	3 ⁸⁵	2 ⁸⁵
6 Stk. Kjoletoj heluldent — pr. m	2 ³⁸	1 ⁹⁸	
3 Stk. helulden Kjoletoj 130 cm br. brunt, rødt og blaat pr. m		4 ²⁵	
2 Stk. tærnet Kjoletoj		1 ¹⁸	
Jernbanefløjl ensf. og mønst. pr. m		2 ⁵⁸	

Gardiner

Etamine	68	58	48	Ø.
Moderne tværribede	1 ⁶⁵	1 ⁴⁵		

Trikotage

Maco-Skaanere	1 ¹²	0 ⁶⁹
do. Svær Interlock		1 ¹⁸
Børnestrømper Uld og Traad Str. 5-9 pr. Par	0 ⁹⁸	0 ⁸⁸
Drenge Pullover og Slipover	3 ⁵⁰	2 ⁸⁵ 1 ⁸⁵
Damehandsker	1 ⁹⁵	0 ⁹⁸

Paa alle Varer, der ikke er nedsat, gives under Udsalget **10 pCt.** undtagen paa Uldgarn.

Se Vinduerne!

FRITZ REUSCH - ALLINGE

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet

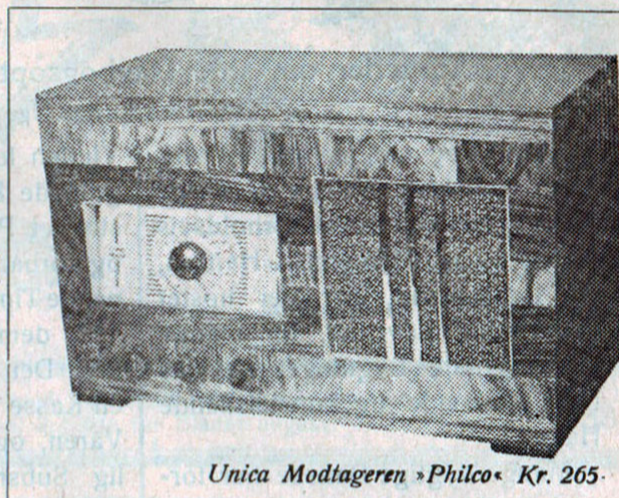
Radiosæson 1938:

Prøv mine nye Modtagere — Alle kendte og førende Mærker. Gode Afbetalingsvilkår. God Service. 1. Kl. Reparationsværksted.

Friske
Anodebatterier
hjemkommer
hver Uge.

LADESTATION

Gaa altid til
Fagmanden
det betaler sig!

Unica Modtageren »Philco« Kr. 265.

ALLINGE RADIOFORRETNING

WILLIAM LIND, NØRREGADE, ALLINGE — TLF. 95

Fjer

SENGEUDSTYR

Dun

Satin og Nankin til Over- og Underdyner i gode, fjertætte Kval.

Se vore Prøver og forhør Priserne paa færdigmonterede
DYNER - DUNREPPER - PUDER
fra en af Landets bedste Fabrikker

Færdigsyede hvide og kulørte Dynebetræk haves altid paa Lager
Uld- og Bomuldstæpper til billige Priser

Dun

Nordlandets Handelshus

Fjer

Magasin
du Nord

Fil Udsalget i

Herre-Afdelingen

er fremlagt **ARBEJDSTØJ**
til meget fordelagtige Priser:

Jakker 3.90 - 4.45
Overalls, blaa og gule 4.20
Svære graa Benklæder 4.65

Skjorter m. fast Flip 4.85 - 3.85

do. m. løs Flip 5.85 - 4.85 • 3.85

Jersyhandsker 0,79

Prima Traadsokker pr. Par 0,68

Arbejdssokker 0,38 Svære, uldne do. 1.28 - 1.15

Pullover og Slipover, Hatte og Huer extra billigt.

Fritz Reusch - - Allinge

Fodpleje - Ansigtspleje

De burde gøre noget for at faa Deres Fødder i Orden!
Lad mig behandle Dem, hvis De lider af ømme eller smertende Fødder. Smertefri Behandling af Ligtorne m.m. Indlæg tilpasses.

Aabent: Kl. 15-18 og efter Aftale. RAGNHILD ROWOLD, Strandvej 3

Ved Bagning til
daglig og Fest...

MEL fra Gudhjem Mølle!

...forlang det altid
hos Deres Købmand

Gudhjem Møllens Produkter er anerkendt over hele Øen

Servus fortæller om sine Dagbogsoptegninger og Minder

— Fortsat fra forrige Uge —

Næste Dag var jeg ude at studere Arkitektur. Mange af Wiens Pragtbygninger er af forholdsvis ny Dato, og Theophilus Hansen, vor Landsmand, har her høstet velfortjente Lavrbær, thi mange monumentale Bygninger skyldes hans skabende og kunstelskende Haand.

Mange dygtige Danske har forøvrigt glimrende Stillinger i Wien, og mine Landsmænd er meget afholdte. Jeg gaar ligefrem og føler mig stolt paa Fædrelandets Vegne og indkasserer ikke saa lidt Smiger. Skulde jeg monstro ogsaa drive det til noget i Donaustaden. Käthe mener det, og Rejseplanen til Ungarn skrinlægges.

Som vi gaar i en Gade, staar Käthen pludselig stille, og med et spændt Udtryk i sit lille energiske Ansigt fører hun mig over Gaden. Jeg læser hendes Tanker, da jeg ser det store Officin.

„Her var det“, sagde hun overtalende, „gaa derind!“

Jeg var overrasket og behersket af en Slags Suggestion — under dens Paavirkning gik jeg derind og tilbød min Arbejdskraft. Direktøren var venlig og kiggede flygtigt i mine Anbefalinger, men rystede paa Hovedet og sagde, at i Øjeblikket kunde der ikke beskæftiges flere — maaske senere.

Käthe vilde ikke tro det. Hun havde været saa sikker paa et godt Resultat. Der var som brød hun pludselig sammen. Jeg maatte støtte hende. — De sidste Dage havde hun set saa træt og forpint ud. Det var vist min Skyld. Jeg fik Samvittighedsskrupler og vilde gerne gøre det saa godt for hende som muligt. Jeg blev ivrig. I denne Millionby maatte vel ogsaa være en Plads til mig.

Saa brugte jeg nogle Dage med at rende fra den ene Bydel til den anden, søgende Beskæftigelse — men skønt mine Fordringer blev mindre og mindre, var Resultatet negativt. Käthe var min opmuntrende Aand, var Drivfjederen. — En Dag kom Reaktionen. — Jeg saa mig selv som Enspænderhest. Käthe styrede Tøjlerne med sikker Haand. Det var interessant; men i Længden trættende. — Jeg begyndte atter at længes mod den lange, bugtende Landevej, bort fra den store, larmende By. Jeg vilde ned over Tirols Bjerge, ned til Alperne og Norditalien. Italien, ja, jeg kom pludselig til at længes efter Oliventræerne og Vinbjergenes ejendommelige Glød.

Jeg vilde have Käthe med og søgte at forklare hende, hvor godt hun vilde have af en 14 Dages Tur i landlege Omgivelser. Min Reservebeholdning, godt 100 Kr., vilde jeg ofre paa hendes Vel — men Käthe afslog det, hun havde Pligter — det daglige Livs trælssomme Slid —

Altsaa — auf wiedersehen!

Käthen fulgte mig paa Vej. — Solen skinnede saa festligt; men en frisk Nordenvind blæste Støv og Snavs gennem Gaderne. De mange Handlende søgte bedst muligt at værne deres aabne Boder — særlig en gammel Jøde, der solgte antikvariske Bøger og Blade, var ilde faren, hver Gang

Vinden legede Tagfat med hans gulnede Blade. — Ved Siden af stod et Par yngre Handelsmænd og forhandlede nogle patronlignende Tingester; men ingen skænkede dem ret megen Opmærksomhed. Den ene traadte saa op paa en Kasse for bedre at demonstrere Varen, og idet han fyldte en brunlig Substans paa et lille rundt Glas og satte det fast i Mikroskopet, raabte han: „Wienerer! — Saaledes ser megen af den Ost ud, som I spiser hver Dag — se engang!“

Jeg rakte op efter Tingesten og kiggede gennem Linsen. Brune, tægeagtige Mider, al Slags hæsligt Kryb vraltede over hinanden.

Saa fik Käthen Mikroskopet.

„Fy!“ sagde hun og lod det gaa videre blandt den nysgerrige Kreds, der havde samlet sig.

Handelsmanden greb efter et andet af de smaa Lømmemikroskoper, hældte en Vanddraabe paa Glasset og raabte: „Ægte Donauvand, garanteret uforfalsket.“

Et Mylder af forskelligt formede Mikrober boltrede sig lystigt paa Glasset.

„Kun 60 Kreutzer, og enhver kan selv undersøge, hvad de hver Dag faar at spise og drikke.“

Jeg købte straks et.

„Giver du virkelig Penge ud til saadan noget Skidt“, udbrød Käthe forarget.

„Skidt?“ gentog jeg forundret. „Det aabenbarer en ny Verden for mig, maaske ligesaa interessant som den, vi til daglig har for Øje — og det har da sin store Betydning, at man er istand til at undersøge den Mad, man køber eller proppes med paa de forskellige Gæstgivergaarde.“

„Bare du saa ikke helt mister Appetiten.“

I en Forstadsrestaurant tømte vi Afskedsbægeret uden mikroskopisk Undersøgelse, og Käthe tog tilbage med Sporvognen. Jeg lovede at sende Kort og Hilsen fra de Byer, jeg traf paa min Vej.

Saa lagde jeg Donaustaden bag mig, alle de brogede Indtryk, og vandrede ene gennem Wienerwald, en smuk skovrig og bakket Egn, ad Vejen til Linz. I St. Pölten — ejendommelig Provinsby med en næsten tusindaarig Domkirke — traf jeg tre Kollegaer, en Tysker og to Ungarer, unge, rejselystne Fyre, der gerne vilde se saa meget som muligt af Verden i den kortest mulige Tid. Vi fulgtes ad og underholdt os med at oversætte ungarske Gloser paa tysk og dansk; thi selvfølgelig vilde de ogsaa til Danmark.

Næste Dag blæste det op til Storm, og voldsomme Regnbyger bandt os i flere Timer til en lille Landsby. Om Eftermiddagen klarede det op, og henad Aften naaede vi atter Donau ved Melk, en lille By ved Foden af en Klippeknude, paa hvilken en af Østrigs største Kløstre er bygget. Vi lod os færgederover og saa det mægtige Benediktinerkloster, grundlagt 1089, genopført 1701—38. Kirken er nydelig, og fra den store Plads gik vi ned i den prægtige Park med Fiskedamme og store Gart-

nerier.

Overnattede i den lille By, og gik derfra til Ybbs og videre til Amstatten, hvor vi indlogerede os hos en gemytlig Gæstgiver, som underholdt os med diverse Jagthistorier. — Egnen er her meget bakket og afvekslende, vi nærmer os atter Bjergene, overskrider ved Enns Ennsfloden, og tog derfra med Jernbanen til Linz, da det var umuligt at naa videre for Tor-denbyger.

I Gasthof „Zum goldenen Hirschen“ fik vi Klæderne tørrede og kom i Seng. Næste Dag var det Søndag. Formiddagen benyttedes til at se lidt af den smukke By og Fæstning, som ved to Broer forbinder den paa den anden Side Donau liggende Bydel. Domkirken med de smukke Taarne, Votiv- og Karmeliterkirken er meget interessant. Raadhuset og det smukke Landhus, Torvet med Trefoldighedssøjlen og de med Statuer smykkede Brønde giver Byen sit Præg.

Var en Tur oppe i et gammelt fæstningsagtigt Kloster med glimrende Udsigt ned over Byen og Floden, da mørke Skyer atter trak op og gød sit Indhold ned over os. Vi retirerede skyndsomt tilbage til Goldene Hirsch, hvor der i Haverestauranten efterhaanden samledes et muntert Selskab. — Mens Regnbygerne piskede mod Verandaens Glasruder, og Lynene glimtede i det Fjerne, tændtes Lysene. Ølkrusene gik rundt, og den tunge Tobaksrøg drev i store Flager op mod Loftet. — Musik, Sang og Lystighed fik os snart til at glemme Uvejrets Rasen, ved enkelte Borde kom Kortene frem — det var som en Vinteraften — hjemlig, hyggelig, gemytlig.

Der kommer stadig flere Gæster. — En ung Mand staar og ryster Regnen af sig. Jeg lægger ikke rigtig Mærke til ham, førend han staar bag min Stol og slaar mig paa Skulderen:

„Servus, Kammerat!“

Det var Nordmanden. Overraskelsen var stor. Vi gjorde Plads til ham, og da han havde faaet en Seidel Bier, fortalte han, hvorledes han var røget uklar med Mester, havde taget sit Tøj og gaaet. Af Käthe vidste han, at jeg var i Linz, og havde saa om Eftermiddagen taget Toget for at naa mig.

„Du skulde ikke mere skrive til Käthe“, betroede han mig. „De er alle saa stive og sære, siden din Afrejse. Wien er et Hul! — Jeg længes efter gamle Norrike du, efter Jenterne der; de er mere liketil, ta mig fan! — og der er Fjelde, du, høje med Sne, og brusende Elve. — Tag med, Kammerat, du skal ha' dig en norsk Jente med Guldhhaar!“

Nordmanden var altid veltalende — naar det gjaldt gamle Norge blev hans Tale rig paa Overdrivelser og spækket med Eder. — „Ta mig fan og tjusan djævle“ var Ord, som kunde forekomme i hveranden Sætning, Udtryk, som han mente hørte med og forskønnede det norske Sprog. — I Grunden

Østrigs største Kloster ved Donau.

Nordbornholms Adressfortegnelse!

Bagerier

Andersen, Th., Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsebækg., All. Tlf. 78

Blomsterhandler (Gartner)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Petersen, P., Nørreg, All. Tlf. 69

Bygningsnedker

Jørgensen, Th. Sandvig Tlf. 5y

Damefrisørsaloner

Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber, Anna, Allinge, Telefon 12

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Fotografer og fot. Artikler

Kjeller Alfr., Havneg. All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge. Tlf. 30

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hotel og Pension

Gornitzkas Bogtryk, All. Tlf. 74

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Købmænd

Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Petersen, Carl, Allinge. Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Malermestre

Jacobsen Ludv, Havnegade, All.

Manufakturhandlere

Magasin du Nord, Allinge. Tlf. 5

Modeforretning

Petersen, Thora, v. Posthuset All.

Musikundervisning

Westphal, G. Sandkaas
Klaver — Violin — Sang.

Radioforhandlere

Jørgensen, H., v/ Posthuset All.

Skotøj og Skotøjsrep.

Jørgense. H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger

Sander Lind, Nørreg. Tlf. All. 166.

Slagtere

Jensen, Kaj, Allinge. Tlf. 66

Smedemestre

Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Sygekasser

All-Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2-4, Lørdag 7-9

Sæbeforretninger

Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Træl- og Tømmer

Nordlandets Handelshus, Tlf. 7

Teglværk

M. Bloch Tlf. Allinge 127
Murstens, Tagsten, Drænrør.

Træskomagere

Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik

Liljeroth, A. Urmager, Allinge
Mikkelsen, A., Sønderg. Allinge

Vognmænd

Petersen, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lastkørsel
Munch, Humledal, Tlf. Rø 46 v
7 Personers Vogn

Linz med Trefoldighedsøjlen

havde han et godt Hjerte, en god Karakter, var fornøjelig og omgængelig.

Da det Dagen efter klarede op og blev fint Vejr, fulgtes vi ad og lod Tyskeren og Ungarerne tilbage; thi det er i Længden ikke rart mod altfor meget Paahæng. Vi forlod den brede Donauflod og drejede ind i den sagnrige Traundal, der skiftevis udvides og indsnævres mellem skovklædte Bjergaase. Solen bager ned i den stille Dal, alt staar saa friskt og grønt med sødlig Duft af vilde Jordbær og nyslaaet Kløver. Den langbenede Nordmand interesserer sig for Jordbær og finder mange Paa-skud til at dase og drive Tiden bort i Skyggen af Skovbrynet. — Jeg maa bestandig skynde paa, drevet af en urolig indre Trang,

jager efter nye Udsigter, nye Indtryk.

Først henad Aften naaede vi Wels og fandt en hjertelig Modtagelse i Gæstgivergaarden. Efter en lille Omvej over Schwanenstadt, naaede vi den 19. Laakirchen, hvor der gjordes Rast. En dejlig Tur i herlige Omgivelser.

I Formiddagssol og med frisk Brise i Nakken kommer vi forbi Hertugen af Cumberland's smukke Slot. Det danske Flag vajer lystigt i Vinden. Hvorledes er det muligt her nede i Østrig? — Jo, det er virkelig Dannebrog, vort gamle, smukke Flag, som jeg ikke havde set i over et Aar — det hvide Kors gik helt ud til Randen, og Nordmanden foreslog at vi burde gaa op og hilse paa Familien — der var maaske kongelige Gæster.

Fra det høje Bakkedrag saa vi ned over Traunsee, indrammet af skovklædte Bjerge, og foran os dukkede Gmundens Tage og Spir frem. — Da vi kom ned gennem Byen vajede Flag ved Flag, alle danske. — Havde de høje Bjerge ikke spærret Horisonten, skulde man tro at det var en dansk Provinsby i Festdragt.

Kong Christian den Niende var kommen paa Besøg!

Fortsættes i næste Nr.